

Lupane Inonija
V. Værred

Vidrija st. det
Vrejsko
v

Graminæis

ad Tilke 1914
/ 15

John B. Whelan

Svete pesmi

za

šolsko mladost.

Nabral in izdal

Andrej Praprotnik.

Šesti natis.

V Ljubljani.

Natisnil in založil J. Rud. Milic.

1893.

621670

D 200707561

I.

Mašne pesmi.

Prva pesem pri sveti maši.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče,
Žegnat' hoče otročiče,
Nas objeti on želi.
Njemu čast in hvalo peli
Bomo z mašnikom veseli,
Sveto mašo slišali.

Jezus, učenik čednosti,
Usmili naše se mladosti,
In odpusti grehe nam!
Tebi hočemo služiti,
Greha nikdar več storiti;
Bodi usmiljen ubožčekom!

S l a v a.

Večni! tebi hvalo peti,
 Ljubi mir ljudem želeti,
 Ki so dobrega srca:
 To je angeljsko veselje,
 To so tudi naše želje,
 To nam pravo srečo dá.

Evangelij.

Zvesto hoč' mo poslušati,
 V srcu prav premišljevati,
 Kar nam Jezus govoriš.
 Radi hočemo storiti,
 Pridni in pošteni biti,
 Kakor nas lepo učiš.

V e r a.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje nauke vse spoznamo,
 Ki jih cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živeti,
 Enkrat srečno pa umreti,
 Naj nam tvoja luč gori!

Darovanje.

Kaj bi tebi, oče, dali?
 Kaj bi z mašnikom dar'vali?
 Vse, kar 'mamo, tvoje je.
 Naše djanje in življenje,
 Vse veselje in trpljenje,
 Oče, tebi damo vse!

Nekaj kruha ino vina,
 Kri, telo bo tvoj'ga sina;
 On daruje se za nas.
 Oh, poglej na revne s'rote,
 Skaži svoje nam dobrote,
 Usmili se nas vsaki čas!

Svet ali Sanktus.

Sveto pesem povzdignimo;
 Lepo z angeljci pojimo:
 Sveti, sveti, sveti Bog!
 Vsi ljudje te naj spoznajo,
 Vse stvari teb' hvalo dajo;
 Oče, sliši glas otrok!

Po povzdigovanji.

Klečejoči počastimo
 Na altarji Jezusa,

V zakramentu zdaj molimo
 Prav'ga živega Boga!
 Hvaljen bodi Jezus ljubi,
 Ki si za nas križan bil,
 In nam sveti raj dobil!

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvar'ji
 Jezus za nas umrje,
 Zdaj daruje na altarji
 Tud' za naše grehe se.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Povživanje.

Jezus zdaj pri nas stanuje,
 Je v podobi kruha skrit;
 Svojo milost nam daruje,
 In se dušam dá zavžit'.
 Hvaljen bodi i. t. d.

K o n e c.

Jezus, tvoji hoč'mo biti,
 Le nam ti svoj žegen daj!
 Daj nam srečno k tebi priti
 Iz te zemlje v sveti raj!
 Hvaljen bodi i. t. d.

Druga pesem pri sveti maši.

Začetek.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo srcé;
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje!
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj varje vseh nadlog!

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Bogá,
 Oj težko vest imamo,
 Pokója nam ne dá!
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

S l a v a.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsem stvarem.

Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ti sam, o Bog! si svet!

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temoto razsvitljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči!
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam deli!

V e r a.

To verjem, Bog nebeški,
 Da ti si stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je sin edini tvoj;
 Svet duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Pomoč njegovo vživa
 Na svetu vsak kristjan.

Kar si, o Bog! oznanil,
 Kar je tvoj sin učil,

V katolški cerkvi hranil,
 K' je za njo kri prelil;
 To verjem vse resnično,
 Le, Bog, pomoč mi daj
 Živeti tud' pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, oče večni
 Za nas prečisti dar,
 K' ga Jezus, mašnik večni,
 Dajè na svet' altar,
 Za naše hudobije,
 In celega svetá;
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost dá!

Ponižno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebó,
 Gospod Bogá prosimo;
 Da mu prijeten bo;
 Da bode mu v češčenje,
 V zahvalo ino čast,
 Nam vernikom v življenje
 In sveti cerkvi v rast.

Svet ali sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški,
 Oblast imaš čez vse!
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češčen in povikšan,
 Odrešit vse národe
 Od Bóga nam poslan!

Vse cerkve poglavarja
 Se spomni, o gospod!
 Tud' škofa in cesarja,
 Ohrani ju povsod!
 Ti vodi vse kristjane,
 Ti naših duš pastir,
 Da bodo tebi vdane,
 Jim daj nebeški mir!

Po povzdigovanji.

O angelci, hitite,
 In pridite z nebes!
 Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.

Počutkom vsem telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 Dab' skoraj šli v nebesa
 Ga gledat in častit!

Ti Jezus se usmili
 Duš bratov in sestic,
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic!
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj,
 Nebeško luč uživat'
 S svetniki vekomaj!

Naš duh, o Bog! ti poje:
 Češčen bod' oče ti
 Kraljestvo pridi tvoje,
 Naj se, kar češ, zgodi!
 Daj nam naš kruh, jed zdravo,
 Dolgé odpusti nam,
 Ne pelji nas v skušnjavo,
 Otmí sovražnikom!

Povživanje.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz srca jaz želim;

Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim.
 Opêri dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v revno srce greš!

O Jezus! k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi
 Dobrote tvoje moč!
 Ostani vedno v meni,
 Da dušo mi živiš;
 Z menoj se trdno skleni,
 Me srečnega storiš!

K o n e c.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogú,
 Očetu darovali
 Njegovega sinú.
 Mrtvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebó.

Tretja pesem pri sveti maši.

Začetek.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga srca časti.
 Stor' milost tim, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolge!
 Odpusti, oče, grešnikom.
 In skaži se dobrotljiv nam!
 Dobrot — ljiv — nam;
 Dobrotljiv skaž' se nam!

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin,
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' oče vsega usmiljenja,
 Na srca polne vžaljenja
 Z dopadajenjem dol' poglej,
 In svojo milost zopet daj!
 In mi — lost — daj,
 In milost zopet daj!

Sej delo vsi smo tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabost svojih otrok,
 Ti vel'ki gospodar!
 Za spravo zdaj darujemo,
 Tvoj'ga sina 'zročujemo,
 O Bog, skoz' njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi!
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi!

S l a v a.

Čast bod' na visokosti
 Bogú na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej!
 Ponižno vsi pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelii.

Iz božjih ust se zлива
 Svet' evangelium,
 Na temu dnu počiva
 Kršanski uk in um.

Modrost nas sama viža
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živi.

V e r a.

Gospod pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozná,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Bogá,
 Tud' ver'je v tvoj'ga ljub'ga sina,
 Spočet'ga od svet'ga duhá,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetji je scvétlá.

Da je prišel iz zgoľj ljubezni
 Ljudí nas spravít, Bog! s tebó
 Da na-se vzel je vseh bolezni,
 Prelil na križu kri svojó.
 Da spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnem tebi zdaj sedi:
 Da nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vseh stvarí.

Da sveti duh nam cerkev viža,
 Da bo do konca vedno ž njo;

Da kdor se k njem' v solzah približa
 Od grehov spet očiščen bo:
 Zopet da enkrat homo vstali
 Vseh svetih družba sprosi nam,
 Da bomo skupaj uživali
 Življenje večno z Jezusom!

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, le-té dari,
 Ž njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk' puhti.
 V tem kruhu in v vinu
 Za grehe naše v dar,
 K tvoj'ga sina spominu
 Je obložen altar.

Vzem', Bog! le-tó dar'vanje,
 Dobrotljiv' oče naš,
 Omeči to vzdih'vanje,
 Da nam spet gnado daš!
 Le smrt in kri presveta
 Ljubega Jezusa
 Nam up dá, da bo vzeta
 Milostno prošnja ta.

Svet ali sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš gospod!
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot!
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, in na vekomaj!

Veseli vkup pojemo
 Iz srca celegà,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Bogà,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našegà,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegovegà.

Po povzdigovanji.

Poglej, naš oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:

Ta dar je sam tvoj sin edini
 Iz zgolj ljubezni darovan,
 Za nas prisojen umornini —
 Strašno na križu bil zaklan.

Slabosti on vse naše nosi,
 Da nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Dab' v njem živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 S prošnjami, Jezus, omeči,
 Da se ta tvoje smrti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi.

Jagnje božje.

Poglejte božje jagnje,
 Kak' toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli!
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njem le mir dobé.

Povživanje.

Gospod, jaz nisem vreden,
 Da tebe bi zavžil,

Al' reci, da bom vreden,
 In vrednost bom dobil!
 V duhu te prejeti
 Iz srca hrepenim,
 Daj ženin naš presveti,
 Da milost to dobim!

K o n e c.

Zdaj jagnje smo dar'vali
 Ta dar je, Bog, tvoj sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Daj, da bomo prejeli
 Rešenje z grešnih vez,
 In zadnjič nam dodeli
 Svoj blagoslov z nebes! "

II.

Obhajilne pesmi.

1.

Rešnje vidimo teló
 Pod podobo kruha tam;

Jezus, živi Bog je to,
 Pravi sveta vera nam.
 'Z raja je nebeška
 Do rodú človeškega
 Sam prišel trpet, umret,
 Vsem nebesa nam odpret.

Po vstajenji svojem je
 Spet k očetu šel v nebó;
 Pa ostal pri nas je še,
 Pustil svoje nam teló,
 V zakrament postavljeno
 V dušno jed pripravljeno,
 Da je moč za slabe nas,
 In življenje vedni čas.

Sam prijazno govori:
 „Prid'te k meni vsi ljudje!
 Vživajte meso in kri,
 Duše vaše da živé!“
 Če ga vredno vživamo,
 V njem zares prebivamo;
 Vzel nas k sebi v sveti raj
 Bo Zveličar vekomaj.

Padi torej pred altar,
 In ponižaj se do tal:

Prosi milost, revna stvar!
 Da se t' bo sam sebe dal.
 Iz stanu prerevnega,
 Iz srca pohlevnega
 Prosi milo: O gospod!
 Bodi z mano ti povsod!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

2.

Razumeti kdo je v stani
 Čudo, ktero se godi?
 Živa vera nam oznani,
 Kar je skrito pred očmi:
 Pod podobo bel'ga kruha
 Je Zveličar naš zares;
 Mašnik moli, vzdiga dúha,
 Ga pokliče iz nebes.

Vino njega kri postane,
 Ktera zbriše grehe nam,
 Če le srca so mu vdane,
 Odpusti on grešnikom.
 Na altarji se daruje
 Za dolgé vsega svetá,
 Bog in človek vkup kraljuje,
 Vred z očetom vse nam dá.

Truplu daje jesti, piti;
 Kar pa je še več, ko to,
 Naše duše nam nasiti
 S svojim mesom in krvjo.
 Toda skrbni bod'mo vedno,
 Da nam v smrt ne bo ta jed;
 Da jo uživamo le vredno,
 Prav se presodimo pred!

Na kolena se vrzimo,
 Premišljujmo to skrivnost,
 S srcem, petjem ga častimo,
 Sveta nam je to dolžnost!
 Naj bo hvaljen za dobrote,
 Ker neskončno ljubi nas!
 Se spoznamo grešne s'rote;
 Smo žalili ga vsak čas.

Oh, kako smo vender srečni,
 Bog poniža sam se k nam!
 Premogočni, stvarnik večni
 Se stvarem dá vžiti tam!
 Hrepenimo po kreposti,
 Ti pa, Jezus, moč nam daj,
 Da pri svoji preslabosti
 Tebe ljub'mo vekomaj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

3.

(Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 // Kjer je Jezus v zakramentu
 // Iz ljubezni dan! //

Tukaj so svete reči:
 Jezus teló in kri;
 // Duša, ktera njega vživa,
 // Se ne pogubi. //

/ Bod' češčen odrešenik,
 V vseh nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varh in učenik!)

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni kruh z nebes,
 Ti otmi nas vseh nevarnost
 Duš ino teles!

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé!
 Vera, upanje, ljubezen
 V srcih naj živé!

Kedar umrje teló
 Vzemi dušo ti v nebó,
 Da se bomo veselili,
 Vekomaj s tebó!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesmi“.

4.

Mój Zveličar, tebe vžiti
 Moja duša zdaj želi,
 Trdno se s teboj skleniti
 Od ljubezni hrepení;
 O da b' vreden in pripravljen
 Te pod svojo streho vzel!
 Da b' očiščen in ozdravljen
 Danes, Jezus, te prejel!

Če svetost premislim tvojo,
 Trepetam in se bojim,
 Ker spoznam nevrednost svojo,
 Ves prestrašen ostrmim;
 Ti si pod podobo kruha
 Stvarnik, moj odrešenik;
 Verjem z lučjo svet'ga dúha,
 Da boš tudi moj sodnik.

Ljubi Jezus, nisem vreden,
 Da pod mojo streho greš;
 Ti, moj Bog! al vsegaveden,
 Vse slabosti moje veš;
 Daj mi, Jezus! to zdihujem,
 Preden k tvoji mizi grem,
 Da jih srčno obžalujem!
 Da očiščen te prejmem.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesmi“.

5.

Duša moja, poj veselje,
 Spolnjene so tvoje želje! "
 Jezus, Bog, Zveličar tvoj
 Se je sklenil sam s teboj!

V mojem srcu zdaj prebiva,
 Mir, sladkost po njem razliva,
 Slab, ubog bi jaz bil sam,
 V njem življenje, vse imam.

Vedno hočem ga ljubiti,
 V srcu ljub'ga ohrániti;
 Torej prosim: Jezus moj,
 Bodi vedno ti z menoj!

Kadar pride čas ločenja,
 Konec popotnega življenja,
 Jezus tvoje naj teló
 Mi takrat popotnja bo!

Iz Bl. Potočnikovih „Pesim“.

6.

Se odprle so nebesa,
 Lej že kralj nebeški gre;
 Duša vzdigni se 'z telesa
 In nasiti si želje!
 Truma angelov se zbira
 Tam na altarji, moli ga;
 Tam studenec svet izvira,
 Lej tam svoj'ga ljubega!

Oh, ne čakaj, Jezus mili!
 Pridi, pridi ljubi moj!
 Prosim, naglo se usmili
 Mene — skleni se z menoj! —
 Res gospod, da nisem vreden
 Da pod mojo streho greš;
 Kak pa tebe sem potreben,
 To naj bolje sam ti veš.

Saj ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o gospod!
 Tebe srčno čem objeti,
 Jaz popred ne grem od tod.
 Torej Jezus ljubeznjivi
 Pridi in nasiti me!
 Da v ljubezni nevgasljivi
 Večno s tabo sklenem se!

J. Volčič.

7.

O kam? gospod!
 Gre tvoja pot,
 Kam stopnje te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temni,
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj
 Pri men' obstoj!
 Te čem pod streho vzeti.
 Res, hišica
 Je srotina,
 Pa željna te sprejeti.

Straši me noč
 Sovražna moč;
 Gospod! pri men' ostani;
 Kjer ti stojiš,
 Noč razsvetliš,
 Strahovi so pregnani.

Ukup bodeva
 Večerjala,
 O sreča ne'zrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje teló;
 Men' duša oživljena.

Gospod, želim
 In hrepenim,
 Da spolniš svete želje;
 Posveti me,
 Da ljubim te,
 Dovrši mi veselje!

O bod' z menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš!
 S cveticami
 Posteljem ti
 Srcé, da v njem počivaš.

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti!
 Daruj pomoč,
 De mine noč,
 Nebeški dan zasveti!

J. Volčič.

8.

Zdaj, o duša moja, pevaj!
 Jezus tvoj
 Je s teboj;
 Zdaj zročuj,
 Zdaj zdihuj,
 In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj veselja glas zaženi:
 Jezus moj
 Res si moj!
 In kot zdaj
 Vekomaj —
 Prosim — moraš biti v meni!

In tak dolgo bom prosila!
 Jezus moj,
 Bod' z menoj!

Da s teboj,
Ljubi moj,
Po nebesih bom hodila.

J. Volčič.

9.

Cvetice vé! ki noč in dan cvetete
Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
Očesec vele, dokler ne zaprete,
Se srečne, pred ne ločite od tam;
O da bi mogel jaz, kjer vé mrjete,
Na vaši stopnji bit' pred Jezusom,
Da bi pred njim za njega dal življenje,
Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud' blagor vam, vé svetlobele sveče!
Tam gorite zveličarju na čast;
O da bi jaz deležen bil te sreče,
Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast,
Da bi, enako vam, srce goreče
Povžilo v meni se gospodu v last;
Bi jaz zamenjal z vami stopnjo svojo,
Dosegel koj bi srečo, radost svojo?

Bod' slava tebi, blažena posoda!
Ki v tebi on prebiva, ljubi moj

Vdeljena ti je prečastna osoda,
 Kot božji hram se svetiš pred menoj;
 O ko bi služba, v sé hranit gospoda,
 Mi dana bila le en dan — nocoj!
 Ves gorel bi, ljubezni se povžíval,
 Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al' vender kelh in sveče in cvetice!
 O koliko srečnejši sem jaz, kot vi,
 Če pride k meni zvest' pastir ovčice,
 Mi vžiti svoje dá meso in kri;
 Če v Jezusu prejmem nebes sladčice,
 In v srcu mojem Kristus sam živi!
 Takrat medlim, mrjem moči ognjene,
 Ker se zveličar moj sam z menoj sklene.

O duša, kakor vešica se sukaj
 Okol' te luči neprenehoma,
 Od vere in ljubezni živi tukaj,
 Ogrevaj se v svetlobi ljubega,
 In kedar se ti dá prejeti, ukaj,
 S teboj mu poje truma angelska;
 Objemi ga, trdo se ga okleni,
 Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

J. Volčič.

10.

Ti, o Jezus srčnomili!
Naš pastir najboljši si,
Kak bi vender ne ljubili
Zvesto te iz vseh moči!
Doli k nam si se ponižal,
In ovčic iskat prišel!
Ljud brezdušni te je križal,
Za naš greh si smrt trpel.

Kak dari ljubezni tvoje
Revni mi vrniti čmo?
Dámo vse ti srca svoje
V duhu s čisto vdanostjo.
Zvesto bomo poslušali
Tvojih ust presladki glas,
Tvojo voljo spolnovali
Radi bomo vsaki čas.

Oh prijetno je hoditi,
Pasti v tvoji čedi se!
Kak je sladko ti slediti,
In ljubiti večno te!
Pasi nas, o Jezus mili!
V cvetji svojega medú;
Daj, da bi sladkosti pili
V viru večnega mirú!

In ko mine čas nam paše,
 V dom nebeški pelji nas —
 Gori v prebival'se naše
 Gledat mili tvoj obraz!
 Tamkej zveste boš ovčice
 Tebi vdane k sebi zbral,
 Jim podelil vse sladčice,
 In plačilo večno dal.

A. Praprotnik.

11.

Srce naj ljubeznjivši
 V nebesih in na sveti!
 Kdo dá mi grešnem' sinu,
 Od tebe pesem peti? —
 O Jezus! tvoje sladko srcé
 Naj ljubijo, časté
 Vse ljudstva, vsi jeziki,
 Vse angeljske vrsté!

Ti srce si pohlevno,
 Si srce Jezusovo,
 Ti srce si krotko,
 Si srce jagnjetovo.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

Ti srce si ponižno,
 Oh! daj spoznat' mi tebe,
 Da tebe vsak čas iščem,
 Ne iščem sam'ga sebe.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

Ti srce si vse čisto,
 Nad belo lil'jo belo,
 O dab' tud' moje srce
 V nedolžnost' obelelo!
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

Ti srce si dobrotno,
 Dobrotno vsem ubožnim,
 Dobrotno vsem dobrotnim,
 Dobrotno vsem nedolžnim.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

Ti srce si ljubljivo,
 Ti ljubiš vse goreče,
 Ti ljubiš vse proseče,
 Ti ljubiš te ljubeče.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

Ti srce si ljubljivo!
 Kdo te dohvalil bode?

Ti ljubiš mlade, stare,
 Ti ljubiš vse národe.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O srce, sveto srce!
 Si vse ljudi rešilo;
 Človeško, ktero srce
 Ti to bo povrnilo?
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O srce, sladko srce!
 Z roso nebes napajaš
 Pravične in nedolžne,
 Zveličanje jim dajaš.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O srce, dobro srce!
 Vse grešne k sebi vabiš;
 Vse hudo, kar so stor'li,
 Poboljšanim pozabiš.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O srce, ljubo srce!
 Zakaj te svet ne ljubi?
 Vnemi ga v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O srce, milo srce!
 Zakaj te star' ne ljubi?
 Ogrej ga k nov' ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O srce, sladko srce!
 Zakaj te mlad' ne ljubi?
 Srce mu vžgi v ljubezni!
 Nikar ga ne pogubi!
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O Jezus! v vseh srcih
 Ljubezni iskro vtrni;
 Zgubljene vse ovčice
 Na pravo pot zavrni!
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

Dolžni smo vsi te ljubiti',
 Ker vseh dolgé si vmival,
 Za vse bridkost trpel
 In kri za vse prelival.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

O srce najsladkejše!
 Mi vsi v stotere glase

Te hvalimo, častimo
 Zdaj in na večne čase.
 O Jezus! tvoje sladko srcé itd.

L. Jeran.

12.

O Jezus, o sladak spomin!
 Veselje srčnih globočin,
 Čez méd pa in sladčice vse
 Njegova vpričnost sladka je.

Ni moč zapeti lepšega,
 Ne slišati prijetniš'ga;
 Sladkejše misli tudi ni,
 Ko Jezus, réšnik vseh ljudi.

Spokornim Jezus upanje,
 Usmiljen prosijočim je;
 Kak dober tem, k' te iščejo,
 Oh! kaj še tem, k' te najdejo!

Naš jezik je ne dopové,
 Tud' črka ne sladkosti te;
 Le kdor si skusi, vé in zna,
 Kaj je ljubiti Jezusa.

O Jezus, vernih src sladkost!
 Živi vir, in pameti svetlost!
 Napolniš z radostjo srcé,
 Presegaš vseh ljudi željé.

Lepota, Jezus, angelska!
 V ušesih pesem miljena,
 Po ustih si prečuden méd,
 In v srcih si nebeška jed.

Še lačni so, ki te jedó,
 Še žeja jih, ki te pijó;
 Si ne želé nič ljubšega,
 Ko tebe mil'ga Jezusa.

O Jezus sladki, moje vse!
 Ti moje duše upanje!
 Te iščejo solzne oči,
 Moj duh po tebi hrepeni.

Ostani, o gospod! pri nas,
 Čez nas razsvetli svoj obraz!
 Preženi nam duha temó,
 In nas napolni z milostjo!

O mili Jezus, čutim naj
 Močno ljubezen tvojo zdaj!
 Pripelji me v nebeško slast,
 V obličje gledat tvojo čast!

Veselje bodi, Jezus, nam,
 Ki boš plačilo naše tam!
 Ti bodi naše slave vir,
 Zveličanje, nebeški mir!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Pri blagoslovu.

Častimo te, živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup ino Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje teló
 V svetemu zakramentu!

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti,
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, ti pri nas!
 Častito vsak čas bodi
 Presladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!

III.

Marijne pesmi.

1.

O Marija! lepši cvet,
Ko je kdaj imel ga svet!
Imed vseh devic si zbrana,
Mati milosti nam dana,
Da pred Jezusam stojiš,
Grešnikom pomoč deliš.

Sveta mati vseh dobrot!
Spomni se nas, revnih s'rot!
V srcu matrnem nas nôsi,
In pred Bogom za nas prôsi,
On z veseljem vse stori,
Kar ga prosiš, mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
De poboljšamo se zdaj!
Prôsi božjega sodnika,
Njega milost je velika,
Da nam on odpustil bo,
Storil milostno sodbo!

Grešnik! grehe objokuj,
 Vredno zanje zadostuj!
 Če se bomo spokorili,
 Ino Jezusa ljubili,
 Bo Marija zadnji čas
 Milost sklicala nad nas.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. pesim“.

2.

O upanje mi lepo!
 Vse moje zaželenje,
 Ti moje si življenje,
 Moj mir, Marija, ti! “

Če te, Marija, kličem,
 Al' če se spomnim na te,
 Sladkost, veselje za te
 Prevzame mi srcé.

Če kdaj težavna misel,
 Srce v grenkost pobije,
 Samo imé Marije
 Prežene vso britkost.

Na morji t'ga življenja,
 Si zvezda meni mila,
 K' bo moj čolnič vodila,
 Da pridem srečno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajščem,
 Preljuba moja mati!
 Želim jaz prebivati,
 Umreti tud' pod njim.

Le srečen, o Marija!
 Umrjem v ljubezni tvoji;
 O blagor duši moji,
 V nebesa pohitim!

Z vezmi ljubezni svete
 Mi ti srcé ukleni,
 Tvoj sužen, blagor meni,
 Bom tebi zvest ostal.

Sej to srce, Marija!
 Od zdaj ni nič več moje,
 Bogu ga daj, je tvoje,
 Ga nočem več nazaj!

Iz „Slave Marije“.

3.

Naj ti zvijem, mati mila
 Venček cvetja majnika,
 Naj razlijem ti čutila,
 O devica sladka vsa!
 Teb' naj dije cvetje maja,
 V tvojo slavo naj cvetè,
 Vse naj lepi čas obhaja,
 Tvojo čast naznanja vse!

Vse stvari naj te častijo,
 Mati, spomladanski čas,
 Mile ptice žvrgolijo
 Tvojo slavo naj na glas!
 Vsi studenci, vsi potoki,
 Vse doline, vse goré
 Zelenine vse po loki
 Naj v češčenji združ'jo se!

Orgle, glasno zabučite,
 Glas povzdignite z menoj;
 Vsi jeziki njo častite,
 Vse, kar zna, glasno zapoj:

Slava tebi, o devica,
 Večna slava naj ti bo
 Tvojo slavo naj, kraljica!
 Žene zemlja in nebó!

Korl Kaliger.

4.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;
 Zmiraj pri tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena mati,
 Z'vrzi me ne!

Kaj pa ti hočeš,
 Moja kraljica!
 Sladka devica!
 Da ti podam?
 Drugega nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' srce revno,
 Rad ti ga dam!

Pa ti, kraljica!
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za te gori!
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudemu brani,
 Reši ga ti!

Iz „Slave Marije“.

5.

Marija preblaga!
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 Da matere slajše
 Nikol' ni biló.

O mati presveta!
 Hči svet'ga očeta,
 Vse milosti vir!
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! itd.

O mati devica!
 Nebeška kraljica
 Kdo te je častil,
 Da b' vender pri tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! itd.

O mat' ljubeznjiva!
 Naj bolj dobrotljiva!
 Ti prosi za mé,
 Da bodem te ljubil,
 In gorel za té!
 Marija preblaga! itd.

Mogočna si, mati,
 Bog nič ti ne krati,
 Kar hočeš, storiš,
 Ti dá, kar ga prosiš,
 Ti dá, kar želiš.
 Marija preblaga! itd.

O mati ljubezni!
 Ozdravi bolezni
 Ti moj'ga srcá,
 Da začnem ljubiti
 Preljub'ga Bogá!
 Marija preblaga! itd.

Iz „Slave Marije“.

6.

Naj bolj blaga, mila, draga,
Si, Marija d'vica, ti,
In čistejše, in svetejše
Ni biló nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepoticje,
Je zgolj milost in sladkost,
Ni človeško, je nebeško,
Zmaga angelsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
Zvezde, očesa tvoje so;
Kakor pšice, vse sladčice
Naše srca ranijo.

Perle drage, ljube, blage
Tvoje svete so roké,
Polne gnade, ktero rade
In obilno nam delé.

Ti, devica, si kraljica
Cele zemlje, vseh nebes!
Pa ponižáš in približáš
Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojim se očem?
 Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
 Da s teboj te gledat grem!

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok,
 Pridi k meni, in me deni
 V trumo rešenih otrok!

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako mater zbral,
 Ga ljubimo, ga molimo,
 K' je vso čast Marii dal!

Živi, živi! vpimo: živi
 V srcih nam Marije imé!
 Hvali vedno, hvali vredno
 Jezusa zvesto srcé!

Iz „Slave Marije“.

7.

O devica bod' češčena!
 Ti kraljica vseh nebes!
 Ti si vsem nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res;

Svit bliščobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras!

Vendar tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči,
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušáš mило ti,
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas;
 Si nam mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike!
 Prosi, da nas priti v zimate
 Ljubi Jezus varuje!
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se mило,
 Sprémi v sveto nas nebo!

Tebi vdani hoč'mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Vedno hoč'mo te častiti,
 Peti slavo ti na glas:

O devica, bod' češčena!
 Bod' češčena vekomaj!
 Ni podobna ti nobena
 Tebe slávi sveti raj!

A. Praprotník.

8.

Češčena kraljica,
 Češčena mi bod'!
 O čista devica,
 Češčena mi bod'! —

Pred tebe, Marija!
 Tje v duhu hitím,
 Po tebi, Marija!
 Srčno hrepením,
 Češčena kraljica itd.

Pa nekaj, predraga,
 Nazaj me drží,
 Devica preblaga,
 Oh! greh me teží!
 Češčena itd.

Sim daleč zabredel
 Od tebe, moj up!
 Globoko je vjedel
 Pregrehe moj strup.
 Češčena itd.

Kak hočem jaz vstati
 Brez tvoje moči!
 Usmili se mati!
 Oh reši me ti!
 Češčena itd.

Pomagaj Marija,
 O prosi za me!
 Pomagaj Marija,
 Da pridem pred te!
 Češčena itd.

Vse upanje svoje
 Postavim na té,
 Le dete ti svoje
 Poprosi za mé!
 Češčena itd.

Kaj ne, o devica!
 Da upati znam,

Da tebe, kraljico,
 Za mater imam?
 Češčena itd.

Sej ti si devica,
 Dobrotljiva vsa!
 Si nam pomočnica,
 Kot nekda si b'la,
 Zatorej Marija!
 Češčena mi bod'!
 Na veke, Marija!
 Češčena mi bod'!

J. Volčič.

9.

Tebe Marija! želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem ti v dar!
 Sklenil sem, — hočem te večno ljubiti,
 O ne zavrzi darila nikar!
 Zgornji vršiček je lilija bela,
 Čistega srca podoba imá.
 Čistost darujem ti; naj bi cvetela
 V srcu mi vedno kot lilija ta!

Druga cvetica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;

S srcem ponižnim, kot ti si kazala
 Hočem posnemati, ljubljena, te!
 Tretja cvetica ko iskra žareča
 V šopku tak svetlo nasproti migljá!
 Táko zdaj klije ljubezen goreča
 K tebi, devica, iz moj'ga srcá.

Vse, kar premorem, darujem veselo
 Tebi, ki mati vse milosti si;
 Oh, kako rado pač srce bi pelo
 Slavo ti večno iz svojih moči!
 V sreči, nesreči, na slehernem kraji
 Tebe, devica, bom vedno častil,
 Upam pa tudi, da enkrat tam v raji
 S tabo cvetice veselja bom vil.

A. Praprotnik.

10.

Ena zvezda prikazala
 S temnih se oblakov je;
 Lepša kot danica zala
 Lepša, kakor zvezde vse;
 Clo stvarjenja bliš naj večí
 Nje lepoti ni enak
 Solnca žar svetlogoreči;
 Je prot' nji le temen miak.

Glej Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktera prihod oznanuje
 Srečni dan zveličanja;
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v rajskem žaru se,
 Bolj, ko zlato solnce čista,
 Lepša kakor zvezde vse.

Solnce nekda ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo,
 Pride čas in spremilo
 V prah se zopet vse to bo;
 Njena pa lepota zala
 Vseh preseže časov tek,
 Je vse veke presijala
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmirni krog,
 Niso b'li še časi šteti,
 B'la je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal.

Ti devica si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v večnemu spočeta
 Čista vsa, brez madeža. —
 Kedar delati naravi
 Je postavo bil začel,
 Kedar sive na višave
 Je oblake gor pripel;

Ko neizmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi so njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat ti pri njem si bila,
 Ž njim ravnala si že vse;
 V njem se vedno veselila,
 In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves gospodov
 Se nad te obilno zlil,
 Blagoslov pa vseh narodov
 Spet iz tebe je priklil;
 Torej vse te srečno števa,
 O velika ti gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnih vseh svetá.

Fröhlich.

11.

O devica,
Zvezd kraljica
O Marija, rajski cvet!
Te lepote,
Te čistote,
Kakor tvoja, nima svet.

Lil'ja bela,
Ni cvetela,
Tak brez madeža, kot ti;
Roža draga,
Te ne zmaga,
Naj kraljev jo vrt rodi.

Luna mila
Je vklonila
Se globoko pred teboj;
Zvezde svetle,
So se spletle
Zgoraj v zlati venec tvoj.

Svet mi mrakne,
Ko zamakne
V té se srce in okó;

Tebe d'vico
 Si kraljico
 Zvolim, naj ti blágo bo!

Hieinger.

12.

Češčena bodi, o kraljica,
 Nebes in zemlje ti gospá!
 Mogočna, usmiljena devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija k tebi uboge reve,
 Mi zapuščeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo!

Češčena bod', presveta mati,
 O mati božje milosti!
 Tako te smemo imen'vati.
 Ker porodnica božja si.
 Marija k tebi uboge reve itd.

Češčeno — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo te.
 Častito tebi to češčenje
 Ko mater' Jezusovi gre.
 Marija k tebi uboge reve itd.

Češčena bodi brez števila
 Velikrat naša ti sladkost'!
 Češčena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija k tebi uboge reve itd.

Oči prijazne v nas obrni,
 O sladka in dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odvrni,
 Po smrt' pokaž' nam Jezusa!
 Marija k tebi uboge reve itd.

J. Toman.

13.

O Marija, naša ljuba mati!
 Sprejmi v milostno srcé,
 Verne vse vkup, ki jih tvoje množ'ce
 Tebi dan's priporočé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno srcé,
 K tebi, k tebi koprnijo
 Naše misli in željé!

Vse duhovne, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno srcé;
 Naše duše vedno jih težijo,
 Naši grehi jih skrbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno srcé:
 Spros', naj Bog duhovne vsliši,
 Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno srcé,
 Ti jim vračaj, ti obilno plačaj,
 Noč in dan za nas skrbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš materno srcé,
 Vsi smo tvoji sini, hčere,
 Naše srca te želé.

Vse nedolžne, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno srcé,
 Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
 Varuj, da je ne zgubé.

O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš srcé:
 Vsi želimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno srcé!
 Teb' nezvest noben nobeden biti
 Vekomaj nikolj ne smé.

O Marija, o Marija!
 Otročiško imaš srcé;
 Otročiči tvoj' 'čmo biti:
 To je, ljubo ime.

Jeran.

14.

Pred tronom tvojim, o devica!
 Klečim in zrem v obraz ti mili!
 Počutki so se zamaknili
 V lepoto tvojo, o kraljica!

Si s trumo angelov obdana,
 V naročji imaš božje dete,
 Prepevajo ti družbe svete,
 Si z rajskim svitom obsijana!

Ko solnce jutra v zarji zlati
 Okó premilo tvoje sije,
 Prečudno moč mi v dušo lije,
 Ne morem reči, prevdarjati! —

Pred tabo, o devica inila!
 Bi noč in dan naj raji bival,
 Čutila rajske bi užival,
 V sladkosti duša se topila.

Devica sladka, o dodeli,
 Da vedno bo obličje tvoje
 Navdajalo čutila moje,
 Peljalo k tebi v raj veseli!

A. Praprotnik.

15.

Moj duh iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti!

Gospá je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer sin nje živi.
 Moj duh iz telesa itd.

Brez nje jaz na sveti,
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj duh iz telesa itd.

Oh hudo ločenje
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč deli?
 Moj duh iz telesa itd.

Če tud' se ločila,
 Je mati premila,
 Nas ne zapusti.
 Moj duh iz telesa itd.

Je mati skrbljiva,
 Gospá ljubeznjiva,
 Za nas govori.
 Moj duh iz telesa itd.

Otroke v težavah,
 V skrbéh in skušnjavah
 Vse rešit' želi.
 Moj duh iz telesa itd.

Ga hoče oteti,
 Kdor čisto živetí
 Srčno hrepení.
 Moj duh iz telesa itd.

Srcé polno sreče,
 V ljubezni goreče
 Za njo pohiti.
 Moj duh iz telesa itd.

Iz „Slave Marije“.

16.

Ko v jasnem pasu primigljá
 Tam zvezda nam daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje
 Marii čast in počesčenje;
 In z zlato zarjo vse časti:
 Česčena si Marija ti!

Ko više sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši milo spet zvonjenje
 Marii čast in počesčenje;
 Čez hrib in plan se oglasi:
 Česčena si Marija ti!

In kedar solnce še ljubó
 Nam za goró žari slovó,
 Se glasno sliši še zvonjenje
 Marii čast in počesčenje;
 V večernem hladu se glasi;
 Česčena si Marija ti!

Česčena si Marija ti!
 Naj se glasi do konca dni!

Naj vedno sliši se zvonjenje
 Marii čast in počesčenje ;
 Nebó in zemlja naj glasi:
 Češčena si Marija ti!

A. Praprotnik.

17.

Vrtic zali svet'ga raja
 Je s cveticami nas'jan,
 Vir vse gnade ga napaja,
 Z zlatim plotam je obdan ;
 In na vrtu vrtnarica
 V venček plete rožice,
 Vrtnarica je devica :
 Vrt Marijno srce je. (dvakrat.)

Bod' češčena vrtnarica,
 O Marija rožni cvet !
 Ti vsa lepa si cvetlica,
 Take nima celi svet ;
 In prelepo srce tvoje,
 Z rajskim cvetjem venčan vrt,
 Bodi pribežaljše moje,
 Stoj vsim grešnikom odprt. (dvakr.)

Biser ti žareče lije
 Okrog srca solnčni svit;
 Lepši pa ko solnce sije
 Matrne ljubezni škit;
 V žarnem plemenu goreče
 Vtrinja tvoje se srcé,
 V zarji zlati se leskeče,
 O Marija! tvoje ime. (dvakrat.)

Venec zalih rožic vije
 Se okrog srca žarnega,
 Vender lepši od Marije
 Ni nobena rožica;
 In iz ran sedmerih teče
 Potok božje milosti,
 Ven'c in rožice cveteče
 Z roso biserno poji.

V srcu sladko je počival
 Stvarnik večni, božji Sin,
 In cvetice je oblival,
 Spletel venec mi v spomin.
 Rad bom šel na vrtec srečen
 Rože čednosti si brát,
 Da ti spletam venec večen
 V tvojo slavo, ljuba mat'.

O Marija, vrtnarica!
 Kliči mene v vrtec svoj
 Bodi moja pomočnica,
 Vselej mi na strani stoj!
 In ob uri grenke smrti
 Tebi mati se 'zročim,
 Naj te zopet v božjem vrti
 Vrtnarico počastim.

J. Virk.

18.

Marijo hvalite
 Vsi verni jeziki,
 Na nebu svetniki
 Ji hvalo glasite!

Hvalite Marijo,
 Hvalite, hvalite;
 Hvalite, Marijo,
 Hvalite (Ponavlj.)

Marija cvetica,
 Si lil'ja prebela,
 Vse srca si vnela
 K' si božja rodnica.
 Hvalite i. t. d.

Uklanja na nebi,
 Marija predraga!
 Luč lunina blaga
 In solnce se tebi.
 Hvalite i. t. d.

Ti tebi v slavo
 Zastarani kači
 In njeni zvijači
 Zatrila si glavo.
 Hvalite i. t. d.

Ti d'vica prečista
 Preblago rodila
 In milo hranila
 Si nam Jezu-Krista.
 Hvalite i. t. d.

Kraljuj, o češčena!!
 Ki v angelskih glasih
 V vsih krajih in časih
 Si péta, blagrêna.
 Hvalite i. t. d.

Nebo ti je dalo
 Vsih milost dražčice,

Pletejo zvezdice
 Ti krono prezalo.
 Hvalite i. t. d.

O božja mati,
 O rožica skrivna,
 Svet' raj, Milostivna!
 Nam sprosi vživati.
 Hvalite i. t. d.

Jeran.

IV.

Raznoterne pesmi.

Adventna.

Dopolni se obljuje čas
 Človeški rod rešiti,
 Usmili Bog se grešnih nas,
 Sam hoče k revam priti.

Poslan je angel od Bogá
 K Marii čisti d'vici,
 Nevesti svetega duhá,
 In božji porodnici.

Jo Gabriel ogovori,
 Z nebeškim glasom pravi:
 „Češčena bod' Marija ti!“
 Jo počasti, pozdravi.

„Nebeške milosti darov
 Si polna ti presrečna!
 S teboj je Bog in duh njegov,
 Njegova milost večna.

Nikar, Marija, se ne boj,
 Lej, mati boš postala.
 In božji sin bo porod tvoj,
 Imé Jezus mu boš dala.

In sedež kralja Davida
 Mu bo gospod odločil,
 Kraljestvo v hiši Jakoba
 Na vekomaj izročil.

Ne prašaj vstrašena: kako
 Se more to zgoditi!
 Bog z duha svetega močjo
 Te hoče napolniti“.

„Ker dekla sem Gospodova“,
 Marija odgovorila,
 „Se zgôdi, kar je Večnega
 Modrost z menoj sklenila“.

In lej! beseda, božji sin
 Je zdaj meso postala,
 Nas rešit 'z greha globočin,
 Med nami prebivala.

Zatorej pred zveličarja
 Ponižno pokleknimo,
 Da nas je prišel rešit, ga
 Prisrčno vsi hvalimo.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. pesim“.

B o ž i č n a.

(Za otročiče.)

Otroci veselje
 Nocoj se glasi:
 Se spolnijo želje,
 Se Ježček rodi.

Že angeljček poje,
 Pastirci gredo
 Darove mu svoje
 Že kralji nesó.

Tud' mi pristopimo
 Le pejte z menoj!
 Tu dete molimo
 Ponižno nocoj!

Bo detice zalo
 Nebeških darov
 Prav rado nam dalo,
 Če mol'mo ga prav.

Že gloriijo čujem,
 Pa vse je svitló
 Že vidit' zdihujem
 To dete lepó.

O Jezusek dragi,
 Pred tabo klečim,
 V ljubezni preblagi
 Tvoj biti želim.

Očes'ce premilo
 Obrni na-mé;
 Daj, da te ljubilo
 Bo moje srcé!

Prisrčno čutilo
 Ponudim ti v dar,
 Daj, da te žalilo
 Ne bode nikdar!

Jeran.

P o s t n a.

Lej, o grešnik, grehi tvoji,
 Prav premisli, kaj storé!
 Jezus tam v britkosti svoji
 Ves otožen molit gré.
 Oh kak' milo on zdihuje,
 Vidi, kaj mu bo trpet',
 Ves prepaden omaguje,
 Da mu skoraj ni živet'!

Le poslušaj ga, kak' moli:
 „Oče, kakor ti želiš,
 Umrjem po tvoji volji,
 Da svetá ne pogubiš“.
 To je Jezusa ljubezen
 Do pregrešnega svetá.
 Da ozdravi vso bolezen,
 Se v trpljenje, v smrt podá.

Judje, ko so ga dobili
 V roke svoje in oblast,
 Misli, človek, kaj so st'rili!
 Oh, velika je nečast!
 So k stebru ga privezali,
 Tepli, bili do krvi
 In tak' dolgo ne nehali,
 Da na truplu zdrav'ga ni.

Kaj si zmislijo tirani!
 Lejte krono mu spletó,
 Trnje mu obličje rani,
 In prebada inu glavó.
 Glej jih predenj poklekovati!
 Kakor kralja ga časté,
 Mu v obraz začno pluvati;
 Naši grehi to storé.

Jezus, o lepota večna
 Kakšen je zdaj tvoj obraz!
 Grešnik, glej, o stvar nesrečna!
 Koljko on trpi za nas!
 Reci: jaz sem sam krivični,
 Ker sem tolkokrat grešil;
 Ti nedolžni in pravični
 Si se zame pokoril.

Kaj se bode zdaj zgodilo?
 Judje križ privlečejo!
 Kak' ga Jezus gleda milo!
 Udje vsi trepečejo.
 Lej ljubezni preneznane!
 Sam ga je na rame vzel,
 Da ozdravi naše rane
 Ga je kušnil in objel.

Ker so ga tako privlekli
 Na Kalvarijo goró,
 So mu oblačila slekli,
 In po križi ga razpnó;
 Svete ude raztegnili,
 Da mu, grešnik, žil'ce šteje!
 Z žebeljmi na križ pribili;
 Kaj pregreha st'ri, poglej!

Pridi, človek, lej ga tukaj
 Križan'ga zveličarja!
 Pojdi in v pregrehah ukaj?
 Hočeš še bolj žalit' ga?
 Skale se dajo drobiti,
 Tudi ti se ganit' daj,
 Ne prenehaj solz točiti,
 Ljubi ga na vekomaj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Velikonočna.

Zveličar gre iz groba
 Ob moč je smrt, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!
 Smrt nima svoj'ga žela več,
 Odprt je grob in kamen preč!

Aleluja!

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih peljá sabó
 V zaprto z grehom pred nebô!

Aleluja!

O, kak se svet'jo rane
 Neusmiljeno mu dane!
 Veselje angeljsko vrši,
 Da smrt je mrtva, nas uči.

Aleluja!

Je trdna naša vera,
 Resnica jo podpera:

Zveličar je od smrti vstal,
Tud' nas ne bode grob končal.

Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi.
Ker angel kinal' zatrobi:
Teló tud' potlej popeljá
Zveličar v raj, in smrt nehá.

Aleluja!

Dopolnit naše želje,
Pripravit nam veselje
Greš ti, Zveličar, pred menoj,
Prišel bom, upam, tud za t'boj.

Aleluja!

Življenje ponoviti,
Tako v nebo daj priti,
Kjer pri očetu ti sediš,
Pravičnim plačo ti deliš.

Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko napravljen,
Z krvjo bom jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.

Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Po tvoje, Jezus bratom brat,
Daj tudi nam od smrti vstat'!

Aleluja!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Križev teden.

Bog, kter grešnike kaznuješ,

In pravične zveseluješ,

V nebu ti nad nam' živiš,

Žugaš, tepeš in krotiš!

Sliši nas, stvari uboge,

Odvрни nam vse nadloge,

Zdrave, v miru naš ohran',

Daj nam kruha vsaki dan!

Slednji dan nas iz dobrote

Preskrbuješ revne srote;

Si mogočen gospodar,

In skrbiš za vsako stvar.

Sliši nas, i. t. d.

Ti daješ stvarém živeti.

Da gre dež, in solnce sveti,

Da polje lepo cvete,
Žito upanje daje.
Sliši nas, i. t. d.

Če živali nam škodljive
Pridejo na vrt, na njive,
Tvoja volja je takó,
Služimo si z grehom to.
Sliši nas, i. t. d.

Če od nèba le dežuje,
Da nam živeš potonuje,
Pride to iz tvojih rok,
Zavolj spačenih otrok.
Sliši nas, i. t. d.

Če po leti za vročino
Vzame toča nam poljino
Da zelen'ga vidit ni,
Smo pregrešili sami.
Sliši nas, i. t. d.

Če grmi, se križem bliska,
Da se vsak ostrašen stiska,
Grešnik tvojo moč spozná;
V svojih grehah trepetá.
Sliši nas, i. t. d.

Svojo moč prav pokazati,
 Hotel si Egiptu dati
 Rodovitnost sedem let,
 Ino sedem lakot spet.
 Sliši nas, i. t. d.

Izraelce si posvaril,
 Z dolgo sušo jih udaril,
 Ko je Ahab kralj njih bil,
 Dež tri leta ni rosil.
 Sliši nas, i. t. d.

Je nebo zaprto bilo,
 Polje ni dežja dobilo,
 Izrael je malik'val,
 Ti pa, Bog, ga obiskal.
 Sliši nas, i. t. d.

Pa Elija si ohranil,
 Čudno lakoti ubranil,
 K' je zatirala strašno
 Celo judovsko zemljó.
 Sliši nas, i. t. d.

Ker se ljudstvo spreobrne,
 Šibe tvoje si odvrne,
 Ko Elija pros' za nje,
 Kmali dost dežja dobé.
 Sliši nas, i. t. d.

O Bog, tudi nas se usmili!
 Ki smo te močno žalili,
 Kedar bodeš tepel nas,
 Prošnje usliši tisti čas.
 Sliši nas i. t. d.

Tebi v voljo se 'čmo dati,
 Svoje polje obdel'vati,
 Ti odpri roko, gospod!
 In napolni nas dobrot!
 Sliši nas, stvari uboge,
 Odvrni nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Sveti duh.

Prid', sveti duh! apostelnom dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 Da čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se ustavijo,
 Prid', sveti duh! te prosi kristjan!

Prid', sveti duh! daj svoje dari!
 In jih med svoje verne razli!
 Resnico da poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid', sveti duh! razsvetli nas ti!

Prid', sveti duh! omeči srcé,
 Zažgi nam v srcih svete želje!
 Ljubit', kar je pravičnega,
 Se varvati krivičnega.
 Prid', sveti duh! ljubezni sveté!

Prid', sveti duh! podpiraj slabost,
 Potrdi v srcih pravo svetost;
 Daj, da se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo!
 Prid', sveti duh! ti naša krepkost!

Prid', sveti duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O, vôdi nas do večnosti!
 Pripelji nas do srečnosti!
 Prid', sveti duh! ti naš potrdnik!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Sveto rešnje telo.

Praznika svetega
 Dan's veselimo se,
 Prav iz unetega
 Srca naj hvala gre!
 Staro preide naj,
 Vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak ponavlja!

Dansi praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo
 Kako je božji sin
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje telo prejet'.
 Jestu jim ga dajè;
 Pa razdeli se ne;
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejamejo
 Slabi nega teló,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je pravo to;
 Kelih jim tud' zroči,
 Dá jim ga in veli:
 „Vsi ga pite, moja je kri“.

Tak' je postavljeno
 Njega telo za dar,
 Dušam pripravljeno,
 Da ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé,
 Da od njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živi,
 'S kruha človeškega
 Se nam pravi Bog stori.
 Čudi se, o kristjan,
 Jezus je vsem v jed dan,
 Bod' si reven in zanič'van.

Dansi te prosimo,
 Trojni, edini Bog

V srcih te nosimo,
 Varuj nas vseh nadlog!
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te uživat' na vekomaj!

iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Angel varh.

Angel božji, ki me vodiš,
 Da se sam ne pogubim,
 Ki zvestó pred mano hodiš,
 Tebi se priporočim!
 Tebe mi je Bog odločil,
 Tebi mojo dušo zročil.
 Angel varh, prijatel moj,
 Vselej mi na strani stoj!

O prijatel moj nebeški!
 Meni varh mogočen dan,
 Da v nezmožnosti človeški
 Nisem v hudo zapeljan.
 Ti preženi vse zmotnjave,
 In sovražnikov skušnjave!
 Angel varh, prijatel moj!
 Slabemu na strani stoj!

Če opeša moja duša,
 Z grehom ranjena medli,
 Jo hudič končati skuša
 In ji večno smrt želi;
 Ti sovražnika preženi,
 Milost božjo sprosi meni.
 Angel varh, prijatel moj!
 Grešnemu na strani stoj!

Uči me Boga ljubiti,
 Kakor Jezus zapové;
 Njega voljo dopolniti,
 Njemu vdati vse srcé;
 Da se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu približujem.
 Angel varh, prijatel moj!
 Mlačnemu na strani stoj!

Ko približa se ločenje,
 Zadnje vojske huda noč,
 Preden sklenem to življenje,
 Bod' mi bramba in pomoč!
 Zrôči me odrešeniku,
 Pelji k milemu sodniku!
 Angel varh, prijatel moj!
 V smrti mi na strani stoj!

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Vera, upanje in ljubezen.

Živo verjem, trdno upam,
 Srčno ljubiti te želim.
 Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti,
 Zmotam pa srce zapreti;
 Sej iz rok ljubezni tvoje
 Je prišlo življenje moje.
 Vero, upanje povikšaj,
 Da v ljubezni ves gorim!

Živo verjem, i. t. d.
 V zmote svet brez tebe zaide,
 V tebi se resnica najde;
 Teb' ni skrit'ga, Bog presveti,
 Brez skrbi ti smem vrjeti.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Tri osebe so v skrivnosti,
 Le en sam Bog v svoj' svetosti;
 V bistvu so moči enake,
 Čudna dela so od vsake.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebe, oče, na višavah
 Bom zaupoval v težavah;
 Tvoja roka me podpira,
 Če me svet, pekel zatira.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Jezus, tvoje odrešenje
 Naj me varje v pogubljenje;
 Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam utrdilo.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti duh, podpiraj
 Strah v srci mi zatiraj;
 Da se vtrjen ne preganem
 Živ ud Jezusov ostanem!
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog, se veseliti,
 Tebe vekomaj častiti,
 V dobrih delih hočem rasti,
 Tebi v vseh rečeh dopasti.
 Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
 Tebi hočem zvest ostati,
 Svet naj žuga me končati.
 Le do tebe 'čem hiteti,
 In z veselim srcem peti:
 Ljubi oče! tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Živo verjem, i. t. d.
 Kedar ura mi odbije
 In me temni grob zakrije,
 Ko trohljivost ž'vot razdere,
 Naj si v mojem srcu bere:
 Ljubi oče, tebe ljubim,
 Tebe ljubit hrepenim.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Zahvalna.

Hvala bod' gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite,
 Stvarnika, dobrotnika
 In očeta ga častite!
 Keruf, Seraf mu pojó
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' gospod!
 Vse je polno tvoje hvale!
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češčen bodi trojni Bog!
 Oče, sin in ti duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvestó vrjeti;
 Jezus Kristus, božji sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' zveličar naš!
 Koljka je ljubezen tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja.
 Ti pa prideš k nam na svet
 Smrt, pekel in greh zatret.

Večni Bog, in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živí in umrjè,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Videl ojestrega sodnika,
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler tukaj še živiš.

Jezus bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani!
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj!

Svoje ljudstvo osrečuj,
 Zdaj in vselej nas obvari!
 Obdaruj in povekšuj
 In zveličaj svoje stvări.
 Hvala bomo peli ti
 Tù in tamkaj v večnosti.

Milostljiv nam bodi dan's
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zavrgel nas.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

Ssv. Ciril in Metod.

Dve lepi zvezdi svetite
Na nebu nam Slovenom:
Aposteljna Ciril, Metod,
Na nebu nam Slovenom.

Sta sveto vero širila
Služabnika gospodova,
Aposteljna Ciril, Metod,
Služabnika gospodova.

Slovene podučevala,
Nebesa jim odpirala
Aposteljna Ciril, Metod,
Nebesa jim odpirala.

Slovenski rod ljubila sta,
Za vse Slovene molita
Aposteljna Ciril, Metod,
Za vse Slovene molita.

Da Bog naj um nam razsvetli,
V ljubezni srce razjiskrí.
Sprosita nam, Ciril, Metod,
V ljubezni srce da gori!

Da se kršansko ljubimo
 Z narodi vsemi bratovsko.
 Sprosita nam, Ciril, Metod,
 Z narodi vsemi bratovsko.

Dve lepi zvezdi svetite
 Na nebu nam Slovenom:
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Na nebu nam Slovenom.

Po Majerjevi.

Sveti Alojzij.

I.

Prelepa lilija cvetè
 Iz sam'ga svet'ga raja
 In duh čistote angelske
 To lilijo obdaja.
 Kdo krasne cvétke ne pozná
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raji venča.

Zato dajmo Alojziju
 Častilnico zapeti,
 Njemu, v telesu angelu,
 Vso hvalo prizadeti.

Alojzij, ti deviški cvet!
 Nedolžnost si ohranil,
 O bodi ti razgled nam svet,
 Ki nas bo greha branil!

Ti v sveti sramožljivosti
 Si bal se sence greha,
 Ogibal se nevarnosti
 Nečimrnega smeha.
 Mi pa veselje ljubimo,
 Nevarne kratkočase,
 V nevarnost se podajamo,
 Slabi pozab'mo na se.

Da usmiljenega Jezusa
 Ti je srce gorelo
 Marija ti je mati b'la.
 Posvetno teb' mrzelo.
 Nam pa le srce poželi
 Veselje tega sveta.
 Ljubezen sveto v nas mōri,
 V pregrehe nas zapleta.

Alojzij, ti se pokoril,
 Počutkov moč podiral.
 Si molil rad, in se moril.
 Skušnjave s tem zatiral.

Mi grešniki pa pasemo
 Pregrešno truplo svoje,
 Naj nam pomoč premage bo
 Razgled pokore tvoje!

Naj se hudobni svet jezi,
 Sovraži, zapeljava,
 Le bodi, o Alojzij, ti
 Nam luč in steza prava.
 Alojzij, ti naš vojvoda
 Pred nami lil'jo nosi
 Usmiljenega Jezusa
 Nam ti pomoč izprosi!

Naj se s teboj vojskujemo!
 V nedolžnosti živimo;
 Da srečno svet premagamo,
 Se s tabo veselimo!
 Da bomo pri Mariji tam
 V nebesih vsi veseli!
 Hodili vsi za jagnjetom
 In novo pesem peli.

Iz Bl. Potočnikovih „Sv. Pesim“.

II.

Alojzi sveti, cvet mladosti,
 Izgled prelepi nam si ti!
 Poslušáš pazno nauk svetosti,
 Pobožno te ga mat' uči.

Ponižnost ni te zapustila,
 Pri knježnjih starših bil domá,
 Bliščoba svetna ni motila
 Na ptujih dvorih ti srcá.

Nedolžni zvoliš si devištvo,
 Ak tudi čast odmen je tvoj
 Zamenjaš, daš jo za meništvo —
 Dobiš da rajski venec svoj.

Te angela miru častijo
 Pobožna srca krog in krog
 Življenja tvoj'ga veselijo
 Ljudje se, angeli in Bog.

Med mnihi hočeš zadnji bit',
 Ak tudi ljubček si Bogá,
 Bolnikom še hitiš služiti,
 Ko sam se čutiš bolnega.

Učiš pobožno vse živeti,
 Nam zgled daješ, ko tud trpiš,
 Trpljenje ti je dar presveti,
 In smrt tak srečno si želiš.

„Nocoj, nocoj, mladenči“, praviš,
 „Nocoj zapustil vas že bom“,
 In zdihneš: „Jezus!“ — in prestaviš
 Se presrečno v rajski dom.

PRISTAVEK.

Pesmi pri sv. maši.

I.

K i r i e.

Bog pred tvojim veličastvom
 Molimo iz praha te,
 S svoje milosti bogastvom
 Se ozri v nas grešnike!
 Dar ta naš ti naj dopade,
 Jagnje je brez madeža:
 Jezus, vir nebeške gnade,
 Ki odjemlje greh svetá.

G l o r i j a.

Čast Bogu na visokosti!
 Sveto je njegov' imé;
 Po stvarjenja širokosti
 Naj ga vse stvari časté.

Bodi hvaljen, bodi moljen,
 Večni trojedini Bog!
 V tvojo večno čast odvoljen,
 Naj ti služi zemlje krog.

Evangelij.

Evangelij je resnica,
 Nas varuje grešnih zmot;
 Nam je luč, nam je vodnica
 Skoz' življenja temno pot.
 Nauk večnega življenja
 Ti, o Jezus! sam imaš;
 Luč modrosti, razsvetljenja,
 Učenik, nam vernim daš.

Ofertorij.

Večni oče vse dobrote!
 Mil' poglej na ta oltar,
 Za brezkončne grehov zmote
 Ti damo prijeten dar.
 Svet'ga kruha ino vina
 Dar ponižno darovan,
 To je dar, glej, tvoj'ga sina
 Za vse žive, mrtve dan.

Sanktus.

Z angeli na glas pojemo
 Sveto pesem, o Gospod!

Vse češčenje ti dajemo:
 Svet, svet, svet, Bog Sabaot!
 Da b' za tvojo čast se vneli,
 Nam, o Bog, dobrotljiv daj!
 Bomo tvojo hvalo peli
 Tù in tam na vekomaj.

II.

Kirie.

Oče večni v visokosti,
 K tebi se približamo,
 Svoje grehe in slabosti
 Srčno obžalujemo.
 Grešnikov se nas usmili,
 Spréoberni nam srcé.
 Da bi zvesto te ljubili,
 Žalovali za dolgé.

Glorija.

Slava bod' Bogu v višavi
 In na zemlji mir ljudém!
 Naj se zliva po širjavi
 Milost božja vsem stvarém!
 Tebi, Jagnje, Sin Očeta,
 Ki odjemlješ greh svetá,

Poje vsaka duša vneta
Slavo večno iz srcá.

K r e d o.

Bog nebeški! vsi spoznamo,
Da si vstvaril vse reči,
Da očeta te imamo,
Ki dobrot nam toljk' deli;
Da si dal nam Rešenika —
Sina c'lo v zveličanje,
In poslal nam Tolažnika,
Ki nam sveto moč daje.

O f e r t o r i j.

Vzemi, Oče, dari v slavo,
Ki jih teb' darujemo;
Milost in za grehe spravo
Ž njimi tebe prosimo.
Tvoja zarja naj obseva
Djanja našega stezé,
In za dobro naj ogreva
Oslabljeno nam srcé.

S a n k t u s.

Sveti, sveti, večno sveti
Bodi vsemogočni Bog!
Tvoji slavi večno vneti
Naj živi vesoljni krog!

Vsaka stvar naj poje vdana,
 Tebi čast in vse moči!
 Večna slava in „hosana“
 Naj povsod se ti glasi!

B e n e d i k t u s.

Bodi hvaljeno, češčeno
 Rešnje Jezusov' teló!
 Iz Marije nam rojeno
 In nemilo križano!
 Bodi vekomaj češčena
 Draga, sveta rešnja kri!
 Vir si večnega življenja —
 Vsa ljubezen v tebi tli!

A g n u s.

Jagnje božje, Jezus mili,
 Ti ljubezni večne vir!
 Grešnih nas se zdaj usmili,
 Daj nam svoj presladki mir!
 Milostivo nas ohrani,
 Tvojo pot da hodimo,
 In da enkrat srečno zbrani
 K tebi v mir se snidemo!

I t e , m i s s a e s t !

Blagoslovi, Oče mili,
 Našega življenja dni!

Božji Sin, ti se usmili,
 Daj, da s tabo vsak živi!
 Blagoslovi Duh nas sveti,
 Tvoja moč navdajaj vse,
 Daj nam srečno kdaj dospeti
 K tebi v raj, v zveličanje!

A. Praprotnik.

III.

Začetek.

O sladka ura Bog nas vabi,
 Zročimo da pohlevno mu srce;
 Gospod nas kliče prit' ne zabi,
 Kdor med otroke Božje šteje se.
 O mili Bog ne zvrzi reve nas;
 Srce gori! čuj tihe prošnje glas!

Slava.

V višavah zadonelo!
 Je petje angeljsko.
 Po zemlji je gromelo!
 In v morje temno dno.
 In ko nekdam višava,
 Nižava — pele ste!
 Zdaj slava — Bogu slava!
 Naj poje mu srce!

Vera.

Bog Oče mi spoznamo;
 Da vse je tvoja stvar;
 Tud' vere luč imamo,
 Dobrote tvoje dar,
 Od tebe Oče ide,
 Sin rojstva večnega;
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetega.

Darovanje.

Ko zadnja zora mine,
 Ko strašnja smrt preti!
 Prisveti nam z višine!
 Dar Božje milosti,
 Sad svetega „Drevesa“
 In kri nam da v spomin;
 Vživajmo ju, — v nebesa
 Nas vabi Božji sin!

Predglasje.

Sveto! sveto! sveto!
 Sveto Božje je ime;
 Nebo zemlja ga časte!
 Tud' človeštvo ga slavi!
 Sveto! sveto! sveto!

Pri blagoslovu.

Tantum ergo.

Ta skrivnost je prevelika,
 Naj častimo jo le vsi!
 Vidu naš'mu se odmika —
 Ali vera nas uči:
 Da je to Odrešenika,
 Res telo in sveta kri.

Genitori.

Čast Očetu in Sinu!
 Slava Božja in svetost!
 Kteri v kruhu ino vinu,
 Daje svojo nam sladkost.
 Svet'mu Duhu v tem spominu!
 Bod' enaka visokost!

Jezus, moje želje.

Kje je Jezus, moje želje?
 Kam moj ženin zginil je?
 Kdo me k ljubemu popelje?
 Kje ga našlo bo srcé?
 Ptički, dajte mi perute,
 Na njih k njemu da zletim,
 Ribice dajte mi plavute,
 Naglo k njemu da zdrčim.

Zvezdice, svetlo svetite
Meni s svojo lučico.

Vse temó mi razjasnite,
Da ga vid'lo bo okó.
Sapce mile, vé nesite
Mu prijazni moj pozdrav!
In povedat mi hitite,
Kje tak dolgo je ostal?

Solnčice, ki po širjavah
Daleč siješ krog in krog
Oh, povej, al' po višavah
Al' po zemlji hod' moj Bog?
Bleda luna, tiha, mila,
Prosim te, saj ti povej,
Če si kje ga zasledila
In se vrnil bo skorej!

Sveto obhajilo.

I.

Pridi, pridi, božja mana,
Jagnje božje, živi kruh,
Moje duše ljuba hrana,
V tebi le živi moj duh.
Milo že po teb' zdihujem,
O srcé moj'ga srcá!

In oči v nebo vzdigujem!
Vžiti skoraj te, Boga.

Vzdigni se, o duša, kviško,
Jezus te zapustil ni!
Svoje on telo deviško,
S tabo sklenit sam želi.
Glej, tvoj Jezus pride sklenjen
S kóri angeljev devet,
Šest darov ti nese ženin,
Kterih dat' ne more svet.

Ženin božji pred opêri
V pravih solzah mi srcé.
Čisto v meni greh zatéri,
Da prav ljubim, prejemem te.
Čisto te želim sprejeti.
Čista duša zgrevana,
Ljubeznjivo te objeti
Tebe, kralja večnega!

II.

Duh moj kviško se vzdiguje
K teb', neizmerjena modrost
Tebe vžiti zaželim,
Jed nebeška in sladkost!

'Z tebe vsa lepota 'zvira,
 Ti studen'c si čistosti,
 V njem se za te zdaj nabira
 Jezero hvaležnosti.

Ni lepote, ni sladkosti,
 Če preiščem celi svet,
 Kakor kruh iz visokosti,
 Ki ga zdaj želim prejet'.

Pred sv. obhajilom.

K tebi, k tebi, duša moja,
 Sladki Jezus! le želi;
 Ljubeznjiva pričnost tvoja
 Želje vnete ji budi;
 Oh, al' strah pogum mi jemlje,
 Grešna ko mislim stvar,
 Da sem prah, črviček zemlje,
 Ti vesoljni kralj, vladar.

Zaupljivo zdaj dušica,
 Mili Jezus! k tebi gre,
 Res je v čednostih s'rotica,
 Prosim milo, vsmili se!
 Srčno ji ljubezen zmnoži,

Jezus, solnce rajsko ti!
 Da enako solnčni roži
 Za te vekomaj žari.

Adventna.

Vi, oblaki, ga rosite,
 Ali zemlja naj ga dá!
 Vé nebesa ga pošljite
 Skor zveličarja svetá!
 Milo so ljudje zdih'vali,
 V grehah, v temi so ječali;
 Bog je bil zemljó preklel,
 Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsnili,
 Vidi toljko bolečin;
 Da bi se ljudje rešili,
 Se ponudi božji sin;
 D'vico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Glej pokorno je srcé,
 Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklepa vsem nebó;
 Glej, Devica je spočela,
 In Beseda je mesó;

Pred Gospoda pokleknimo,
Njega milost zahvalimo.

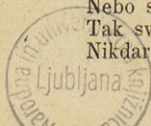
Blagor tebi, grešni svet,
Jezus pride greh odvzet!

Bratje! dosti je že spanja,
Glas nebeški kliče nas;
Dan se bliža, noč odganja,
Zdaj prihaja srečni čas.
Odvrzimo vso hudobo,
Oblecimo pa svetlobo,
Da preide grehov noč
In nas vodi božja moč!

Božična.

2.

Zveličar preljubi
Je prišel nocoj,
Raduj se, o človek,
In slavo mu poj!
Prelepo in milo
Nebo se žari,
Tak svetle ni bilo
Nikdar še noči!

V višavi razlega
 Se petje lepó,
 Nebeški duhovi
 Na nebu pojó:
 „Naj Bogu bo slava“,
 Odmeva vse čez,
 „Mir zemlji izviraj
 Nocoj iz nebes!“

In angelj nebeški
 Približa se sam,
 Pastirjem oznani,
 Ka pasejo tam:
 „Nikar se ne bojte,
 Veselje povem,
 Mesija vsem rojen
 Nocoj je ljudem!“

A. Praprotnik.

2.

Lej zvezdice božje migljajo lepó,
 Odprto široko je sveto nebó!
 Duhovi nebeški se z raja vrsté;
 Prepevajo slavo, na zemljo hité.

Obljuba predavna postala je res,
 Prišel je Zveličar na zemljo z nebes,
 Pri vbogih pastirjih kot dete leži,
 Si revščino zvoli ponižno živi.

Oj srečne dušice, ki njega dobé,
 On polni z bogastvom ubogo srcé;
 Vsi k njemu hitimo, vsaj rad nas imá,
 Odkrivajmo rane mu svoj'ga srcá.

3.

Božji se narodil Sin, Aleluja!
 K nam prišel je iz višin, Aleluja!
 Iz života Deve,
 Rodbine kraljeve
 Nam, nam narodil se.

Davno že prerokovan, Aleluja!
 Beli je zagledal dan, Aleluja!
 Iz života i. t. d.

Bog se je včlovečil, Aleluja!
 Da bi nas osrečil, Aleluja!
 Iz života i. t. d.

Tmina je zbežala, Aleluja!
 Zora prisijala, Aleluja!
 Iz života i. t. d.

Satan v peklo trešen, Aleluja!
 Rod človeški rešen, Aleluja!
 Iz života i. t. d.

Vse je zlo zatrto, Aleluja!
 Nam nebo odprto, Aleluja!
 Iz života i. t. d.

Duša najde Jezusa v trpljenji.

Ah, kako te vidim, Jezus mili!
 Kdo te zvezal je tako po sili?
 Ah, moj greh je tega kriv,
 Bod' Zveličar milostiv!

Kdo, moj Jezus, bil ti je krvavo,
 Kakor tolovaj presveto glavo?
 Ah, moj greh i. t. d.

Kdo ti je pljuval v obraz častiti,
 Jezus! da lepote ni slediti?
 Ah, moj greh i. t. d.

Kdo, o Jezus, ti veselje moje,
 Z bičanjem je ranil truplo tvoje?
 Ah, moj greh i. t. d.

Kdo je, Jezus, kralj časti, oblasti,
Čelo s trnjem kronal ti k nečasti?
Ah, moj greh i. t. d.

Kdo, o Jezus, vir vse gnade za me,
Je naložil križ na tvoje rame?
Ah, moj greh je tega kriv,
Bod' Zveličar milostiv!

Postna.

I.

O Vi vsi, ki greste po poti,
Jezus s križa govori:
Tù postojte men' nasproti
In povzdignite oči;
Glejte, moje so želje,
Da si vtisnite v srcé!
So bolečine kdaj grozne takó,
Kakoršne so moje,
K' jih za grehe tvoje,
Grešnik, voljno trpim?
Za te visim! —
Jezus ljubeznjivi!
Mi smo zaničljivi.
Glej, saj spoznamo vsi dobro svoj greh.

Zdaj močno nad njim žalujemo,
K tvoji milosti zdihujemo:
Milost, milost! Zveličar naš!

S paradiža smo b'li djani,
Prvi greh nas je prodal.
Z materjo na ptuje dani,
Kam bi se bil človek djal?
Ti pa, naš gospod in Bog!
Nas odrešit iz nadlog,
Le iz dobrote si prišel na svet;
Gorel iz ljubezni,
Da bi bolezn
Dobro ozdravil bil,
Kelih si pil.
Težkega življenja,
Britkega trpljenja,
Vendar pa z grehom še žalimo Te.
Zdaj močno nad njim žalujemo,
K tvoji milosti zdihujemo:
Milost, milost! Zveličar naš!

II.

Tam na vrtu oljske gore
Izveličar naš kleči,
Smrtna žalost ga premore,
Oh, krvavi pot poti.

In le hujše so težave,
 Vidi strašno Golgato;
 Le učencev trudne glave
 V trdnem spanj' počivajo.

Že sovražni trop prihruje,
 Iškarjot ga sam peljá
 Jezusa on poljubuje
 In sovražnikom izdâ.
 „Koga iščeta?“ — jim reče.
 Straha vsi popadajo;
 On se jim pa branit' neče,
 Rabeljni ga zvežejo.

Iz ljubezni do Očeta,
 In do grešnih nas ljudi,
 Za dolgove vsega sveta
 Božje jagnje v smrt hiti.
 Togoté se trinogavci,
 Krotki Jezus le molči.
 Ljudstvo šuntajo hinavci:
 Križaj, križaj ga! kriči.

Trpljenje Jezusovo.

Daj mi, Jezus, da žalujem,
 Smrt, trpljenje objokujem,

Ki ga, Jagnje, si prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.
 Jezus! daj, da tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To trpljenje prebritko
 Tam pomoč naj v smrti bo!

Nas odrešit' smrt si zvolil,
 Pred Očetom trikrat molil,
 Si krvavi pot potil,
 Kelh trpljenja čisto spil.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so izdali,
 Tebe, Jezus, zasram'vali;
 Za naš greh tepen si bil
 In na križu kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objok'vati,
 Da se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

Velika noč.

I.

Današnji žarki zarje mile
 Na zmage grob že sijajo,
 So vrata vanj se odklenile
 In glasno nam pričajo:
 Zveličar je od smrti vstal,
 Pekel premagal, smrt končal.
 Aleluja, aleluja!

V cvetličnem vrtu, v žarnem kraju
 Vrtnar pri rožah že stoji,
 Prijetneje, ko v prvem raji
 Okoli njega cvet duhti.
 Tù sam je ljubi naš gospod,
 Sadi obilnih nam dobrot.
 Aleluja, aleluja!

Njegovih naukov cvetje klije
 Od kraja zemlje do nebá,
 Prežlahtno moč na srca dije,
 V življenje večno nas krepčá,
 In enkrat bode vekomaj
 Cvetel nam njega sveti raj.
 Aleluja, aleluja!

A. Praprotnik.

Velikonočna.

II.

Danica svetila
 In mirna je noč,
 Kar skalo odkrila
 Je angeljska moč.
 O Jezus naš kralj
 Vstal z groba si zal!
 Ti zmagal si smrt,
 In pekla si črt.
 Aleluja, aleluja!
 Raduj se, Marija!

Marija predraga,
 V tihoti solziš,
 Da Jezus smrt zmaga,
 Mu srčno želiš.
 Glej, blagi tvoj Sin
 V nebeški svetlin'
 Naj pred ti naznan'
 Častitljiv svoj stan.
 Aleluja, aleluja!
 Raduj se, Marija!

Svetlé se mu rane,
 Kot solnčni je žar,

Od strune vé vbrane
 Zapijte le kar:
 On rane imá
 Da svet pa pozná,
 Nas rešil, on — Bog
 Je večnih nadlog.
 Aleluja, aleluja!
 Raduj se, Marija!

III.

Rudeče se nebo žari,
 Višava hvale vse doní,
 Se svet odrešen veseli.
 In strašni brezen zarenči,
 Ker premogočni kralj svetá
 Iz brezna smrti spodnjega
 Očakov zbor sprosten peljá
 Gor do življenja svetlega.
 Aleluja, aleluja!

Kjer z varhi grob zavarvajo
 In s kamnom ga zaznamvajo,
 On vstane s častjo veliko,
 V svoj grob zapré smrt zmagano.
 Zadost je z jokom, solzami,
 Zadost je dano žalosti;

Končavec smrti se zbudi,
V svetlobi angelj se glasi:
Aleluja, aleluja!

Da boš veselje ti za nas,
O Jezus, vele-nočni čas,
Da smrti, greha rešiš nas
In daš nam spet življenja kras,
Očetu glasi hvale se,
In Sinu, kateri vstal res je,
In svet'mu Duhu tudi še
Tak' zdaj ko večne čase vse.
Aleluja, aleluja!

IV.

Dan presveti, dan veselja,
Srčno mi pozdravljen bod'!
Smrt več nima svoj'ga zela,
Res je iz groba vstal Gospod!
Glej! kak' svetjo se rane,
Ki jih zate je prejel;
Jezus tvoj, iz groba vstane,
O kristjan bod' ga vesel!
Aleluja, aleluja!

S križa v nov' grob položila
Nikodem in Jožef sta,
Velik kamen privalila,

Bil je bliz' dan praznika,
 Straža tud' pri grobu čuje,
 Že se tretji dan napoč'
 Al' — kar David prerokuje —
 Vstal je dans veliko noč!
Aleluja, aleluja!

Angelj božji z neba pride,
 Kamen težek odvali,
 Žene velik strah obide,
 Jim prijazno govori:
 Vé nikar' se ne strašite,
 Križan'ga, vem, iščete;
 Vstal je! le mi verjemite,
 Kakor pred povedal je.
Aleluja, aleluja! ..

Izročilo Mariji naši materi.

O Marija, naša mati!
 Čez valove od nevihte gnane
 Tje v dežele, potnikom neznane,
 V te zaupajoči gremo.
 O Marija, varuj nas!
 O Marija, vodi nas
 Po pravi poti v sveti raj!

O Marija, naša mati!
 Če nesreča nam bo konc kazala,
 Up naš pobijala trda skala,
 Takrat mater nam se skaži!
 O Marija

O Marija, naša mati;
 Kaderkoli bomo v hudi sili
 K tebi se, Marija! obrnili,
 S svojim krilom nas zakrivaj!
 O Marija

Marija pomočnica.

O devica, pomočnica,
 Vedno zvesta si nam ti!
 Le sladkosti in blagosti
 Tvoja roka nam deli!
 Ko cveteča in dišeča
 Si, Marija, rožica,
 Sem iz raja, svet'ga kraja
 Diješ cvetje upanja.

Kakor zarja iz viharja
 V temni noči siješ nam.
 Mati mila vedno bila
 Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih in britkostih
 Mile solze nam sušiš;
 Pri skušnjavah in težavah
 Brez moči nas ne pustiš.

Čast Marije naj razlije
 Se po svetu krog in krog!
 Nje častimo in prosimo,
 Pomočnico vseh nadlog!
 O devica, pomočnica
 Bodi naša vsaki čas!
 V svoje krilo skrij nas milo
 Ko nevihta straši nas!

A. Praprotnik.

Dar Mariji.

S cvetlicami te venčamo,
 In z liljami te kinčamo;
 Naj krog neba bo poln blišav
 In zrak sveta žlahtnih dišav;
 Naj solnčni žar in celi svet
 Bo tebi v dar, o rajski cvet;
 Pred tvoj obraz poklekujemo,
 Usliši nas, te prosimo!

Iz src puhti molitev gor,
 Naj k teb' doni tud' petja zbor,

Naj kviško gre naš jek globok,
 In vse želje na kraj visok,
 Kjer mati v časti tam sedi,
 In grešnikom pomoč deli;
 Marija ti! pomagaj nam,
 Dab' skupaj bli kdaj z Jezusam.

Češena si Marija ti.

Veselo pesem, jezik moj!
 Mariji v čast in slavo poj!
 Ki je brez madeža spočeta
 Postala božja mati sveta;
 Zato ji vedno čast doni
 Od vseh jezikov in stvari:
 Češena si Marija ti,
 Vsa polna božje milosti!

Če vprašam drobne ptičice:
 Zakaj tak lepo požete,
 Da sladkih pesem glas medeni
 Odmeva log in gaj zeleni?
 „Marijo me pozdravljamo“,
 Mi ptičice odpevajo:
 Češena si Marija ti,
 Vsa polna božje milosti!

Če prašam zale rožice:
 Kaj tak lepo se spletate
 V prekrasni venček razcveteni?
 Iz njega klije duh medeni:
 „Mariji venec pletemo“,
 Mi rožice odinevajo:
 Češena si Marija ti,
 Vsa polna božje milosti!

Cveteči maj.

Cveteči maj pozdravlja,
 Marija, o kraljica!
 Ž njim družjo naša srca se,
 Častit' te, o Devica!
 Marija, teb' zročimo se,
 Da ti nas boš var'vala
 In srečno tje nad zvezdice
 V nebesa pripeljala.

Med vsemi tri so rožice,
 Njih piš je ogenj jezen:
 Je vera, trdno upanje
 In vnetih src ljubezen,
 Marija, teb' zročimo se i. t. d.

Karkoli rožic je poljá,
 Vse kmalu odcvetejo,
 Kar gora vrt, jih log imá,
 Počasi umrjejo :
 Al ena se še le drží,
 Kras cvetja zmir razvija,
 Ko ji nikjer več sestre ni,
 Imé ji je : Marija.

Sedem žalosti Marije Device.

Božje Matere Device
 Čast prepevaj jezik moj ;
 Mučenikov vseh kraljice
 Žalosti sočutja poj!
 Britkih žalost polna mati!
 Daj mi s tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpuščanje zadobim!

Ko si v tempeljnu darila,
 V rešnjo smrt Zveličarja,
 Ti je duša občutila
 Meč trpljenja britkega
 Britkih žalost i. t. d.

V britkem potu skoz puščavo,
 V begu pred Herodežem,

Si trpela trud, težavo
 S svojim svetim Detetom.
 Britkih žalost i. t. d.

Sv. Alojzi.

Začudite se nebesa
 Prahu umrjočemu,
 V glor'ji čistega telesa
 Angelju nebeškemu!
 On v besedi, misli, deli,
 Je podoba čistosti;
 Čisteje bi ne živeli
 V prahu trupla, angelji.

Limbar beli, solnca vneti,
 Kralj cvetličja je vsega;
 Vendar mir v obličji sveti
 Lepše se Alojzija!
 Čiste misli in živetje,
 D'viška tudi bojazljivost
 Zemlje so najlepše cvetje.
 In nebeščanov sladkost.

Kaj pomenijo te rane,
 Kaj rudeča rožna kri,
 Oh ljubezni glej neznane?
 Dete mlado pokori

Se za grehe, ki storilo
 Jih še nikdar ni bilo;
 Truplo deva v sužno silo,
 Tepe z lastno ga rokó.

Sveti križ.

Kraljevo znamenje, glej! stoji,
 Svet križ, nebeška luč gori;
 Na njem življenje smrt stori,
 Življenje s smrtjo nam dobi.

Za nas je od krvi neznan,
 Odprta je njegova stran,
 Mu rešnja lije kri iz ran,
 Da bil je greh sveta opran.

Zdaj je Zveličar dokončal,
 Kar je že David prerokval,
 In vsem narodom oznan'val,
 Da bo z lesa Bog kraljeval.

Praznik sv. Jožefa.

Sveti Jožef! rodovine
 Davidove biser zlat,
 Krona svoje domovine,
 Tebi hočem čast dajat'.

V Nacaretu zaslovelo
Tvoje je ime veselo;
V žarji čistosti gorelo
Tvoje lepo srce je.

Bela lilja razcvetela
Se iz tvoje palice,
In Marija je objela,
Čisti ženin! v zakon te,
Prava luč na svet prisije, —
Jezus Bog in Sin Marije,
Te presvete tovaršije
Si bil ti rednik izbran.

Glej, svet Jožef! kralj stvarjenja
Se imenuje tvoj otrok,
Stvarnik tvoj in Bog življenja
Prosi kruha tvojih rok.
Pa vrtnice ni brez trnja
Ne človeka brez trpljenja;
Teža revnega življenja
Je grenila ti srcé.

Spomin vernih mrtvih.

Dan poslednji pride sila,
Zemlja v prah se bo zvalila,
Priča David in Sibila.

Kaj trepeta bo prebiti!
 Videl bom sodnika priti,
 Vsako vest tenkó odkriti.

Čudno grom trobente kliče,
 Skozi dole, morje, griče,
 Žene k sodbi vse mrličē.

Smrt strmi in tud natora,
 Kedar pred sodnika mora,
 Stvar mu dolžna odgovora.

Bukve bodo naraz djane,
 Drobne vpričo sveta brane,
 Ne bo mislice neznane.

Tedaj pride sodnik zvesti,
 Pravdo delat slednji vésti,
 Brez podkupa, brez obresti.

Takrat duša kaj poreče,
 Kam sirota se zateče,
 Kdar pravične v srce peče?

Kralj prestrašne velikosti!
 Raj' vračuješ po milosti,
 Sodi v svoji me blagosti.

Mili Jezus! ker si za-me
 Voljno križ zadel na rame,
 Ta dan, prosim, pozri na-me.

Duše milo si ti ljubil.
 Si v nebo neveste snubil:
 Bo li trud zastonj se zgubil?

K blagoslovu.

Tantum ergo Sacramentum
 Veneremur cernui;
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui:
 Praestet fides supplementum
 Sensuum defectui!

Genitori, Genitoque
 Laus et jubilatio,
 Salus, honor, virtus quoque,
 Sit et benedictio;
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio! Amen.

Odpevanje.

a) Pri slovesnih mašah.

Pri gloriји: Et cum spiritu tuo.
 Amen. (dvakrat).

Pri evangeliji: Et cum spiritu tuo.
Gloria tibi Domine.

Pred darovanjem: Et cum spiritu tuo.

Pri prefaciji: Amen.

Et cum spiritu tuo.
Habeamus ad domi-
num.

Dignum et justum
est.

Pri „Oče našu“: Amen. — Sed libera
nos a malo.

Amen. — Et cum spiritu tuo.

Po obhajilu: Et cum spiritu tuo.
Amen.

Pri blagoslovu: Deo gratias.

b) Za „Te Deum“ po zahvalni pesmi.

Laudemus et superexaltemus eum in
saecula.

Et laudabilis et gloriosus et super-
exaltatus in saecula.

Et clamor meus ad te veniat.

Et cum spiritu tuo.

Amen. (dvakrat).

Bronasti bratje.

Če „muzike“ vse zašumijo,
 Vse strune mej petjem brenčijo,
 Nikoli takó ne doné:
 Kot orglje nebeške se milo glasé,
Lokavški zvonovi — oj bratje trijé.
 Bim bom bom, bim bom, —
 Oj bratje trijé.

Potoki takó ne šumljajo,
 Skrivnostno takó ne mrmrajo
 Gromovi in gorski vihar:
 Kot živi glasovi iz line vsekdar;
 Če „jezik“ le vdari na bronasto stvar.
 Bim bom bom, bim bom, —
 Na bronasto stvar.

Le pójte preljubi zvonovi,
 Odmevajte *topli* bregovi
 V dolino *vipavsko* na glas.
 Zvoníte nam v cerkev pred božji obraz;
 In v srčno molitev zamaknite nas!
 Bim bom bom, bim bom, —
 Zamaknite nas.

Čuj *vero* nam sv. Lovrenec;
 Up žári nam **Prvi** Slovenec;
 V *ljubezni* Kraljica nas vžgi.
 Trojica v soglasji — zvonovi ste vi:

Slovanom v edinost zvonite nam vsi!
 Bim bom bom, bim bom, —
 Zvonite nam vsi.

Če groza in strah nas navdaja,
 Ko silna nevarnost nastaja:
 Nam toča in ogenj preti,
 Zaklič' te v pomoč nam Boga in ljudi:
 Spod Čavna naj vsaka nesreča zbeži.
 Bim bom bom, bim bom. —
 Nesreča zbeži.

Ko zjutraj se zora napravlja,
 Opoldne naj zvon nas pozdravlja;
 Ko zvečer pa mrači se dan,
 Pošepni v tolažbo prijatelj glasán:
 Nad zvezdami dom je tvoj — ljubi
 zemljan.
 Bim bom bom, bim bom, —
 O ljubi zemljan.

Ko vgasne tù ogenj božanski,
 Ko gorel za národ slovanski
 Nam v srcu je žarno ko kres;
 Zapijte zvonovi premilo zares,
 Dušico sprejmite do svitlih nebes!
 Bim bom bom, bim bom, —
 Do svitlih nebes.

J. V—v.

Cesarska pesem.

Bog ohrani, Bog obvari
 Nam cesarja Avstrijo!
 Modro da nam gospodari
 S svete vere pomočjo!
 Branimo mu krono dedno
 Zoper vse sovražnike:
 S Habsburškim bo tronom vedno
 Sreča trdna Avstrije.

Za dolžnosti in pravico
 Vsak pošteno, zvesto stoj,
 Če bo treba pa desnico
 S srčnim upom dvigni v boj!
 Naša vojska iz viharja
 Prišla še brez slave ni!
 Vse za dom in za cesarja,
 Za cesarja blago kri!

Meč vojšaka naj varuje,
 Kar si pridnost pridobi;
 Bistri duh pa premaguje
 Z umetnijo, znanostmi!
 Slava naj deželi klije,
 Blagor bod' pri nas domá:
 Vsa, kar solnce je obsije,
 Cveti mirna Avstrija!

Trdno dajmo se skleniti :
 Sloga pravo moč rodi;
 Vse lahko nam bo storiti,
 Ako združimo moči.
 Brate vodi vez edina
 Nas do cilja enega,
 Živi cesar, domovina;
 Večna bode Avstrija!

In s cesarjem zaročnica
 En'ga duha in rodú
 Vlada mila cesarica,
 Nevenljivega cvetú.
 Kar je v pravo srečo šteto,
 Bog obema podeluj;
 Franc Jožefa, Lizabeto,
 Hišo Habsburg obdaruj!

KAZALO.

I. Mašne pesmi.

Prva pesem pri sv. maši.

1. Jezus male k sebi kliče . . . 3

Druga pesem pri sv. maši.

2. Pred Bogom pokleknimo . . . 7

Tretja pesem pri sv. maši

3. Pred stolom tvoje milosti . . . 13

II. Obhajilne pesmi.

1. Rešnje vidimo telo . . . 19

2. Razumeti kdo je v stani . . . 21

	Stran
3. Pridi molit, o kristjan	23
4. Moj zveličar, tebe vžiti	24
5. Duša moja, poj veselje	25
6. Se odprle so nebesa	26
7. O kam? gospod!	27
8. Zdaj, o duša moja, pevaj . . .	29
9. Cvetice vé, ki noč in dan cvetete	30
10. Ti, o Jezus srčnomili	32
11. Srce naj ljubeznjiviši	33
12. O Jezus, o sladak spomin . . .	37
Pri blagoslovu	39
Po blagoslovu	39

III. Marijne pesmi.

1. O Marija, lepši cvet	40
2. O upanje mi lepo	41
3. Naj ti zvijem, mati mila	43
4. Veš, o Marija	44
5. Marija preblaga	45
6. Naj bolj blaga, mila, draga . . .	47
7. O devica bod' češčena	48

	Stran
8. Češčena kraljica	50
9. Tebe, Marija! želim poslaviti	52
10. Ena zvezda prikazala	53
11. O devica, zvezd kraljica	56
12. Češčena bodi, o kraljica	57
13. O Marija, naša ljuba mati	58
14. Pred tronom tvojim, o devica	60
15. Moj duh iz telesa	61
16. Ko v jasnem pasu primiglja	63
17. Marija vrtnarica	64
18. Marijo hvalite	66

IV. Raznotere pesmi.

Adventna	68
Božična	70
Postna	72
Velikonočna	75
Križev teden	77
Sveti duh	80
Sveto rešnje telo	82
Angelj varh	84

	Stran
Vera, upanje in ljubezen	86
Zahvalna	88
Ssv. Ćiril in Metod	91

Sveti Alojzi.

1. Prelepa lilija cvetè	92
2. Alojzi sveti, cvet mladosti	95

Pristavek.

Pesni pri sv. maši

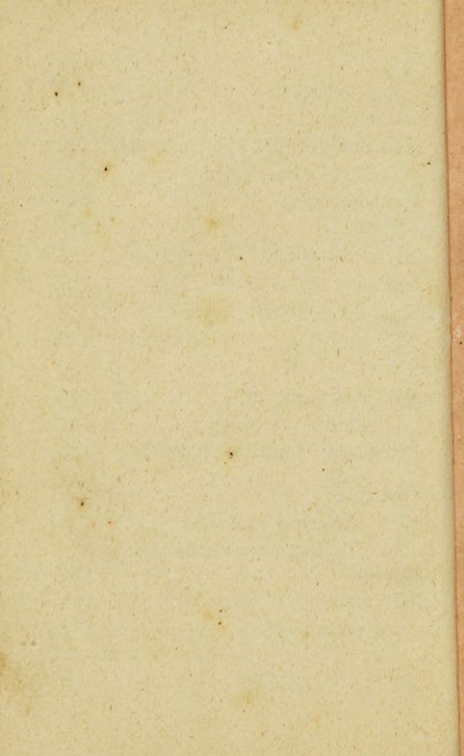
I. Bog pred tvojim veliĉastvom	99
II. Oĉe veĉni v visokosti	101
III. O sladka ura Bog nas vabi	104
Pri blagoslovu	106
Jezus moje Źelje	106
Sveto obhajilo I., II.	107, 108
Pred sv. obhajilom	109
Adventna	110
BoŹiĉna 1. 2., 3.	112, 113
Duša najde Jezusa v trpljenji	114
Postna I., II.	115, 116

	Stran
Trpljenje Jezusovo	117
Velika noč I.	119
Velikonočna II., III., IV. 120, 121,	122
Izročilo Mariji, naši materi	123
Marija pomočnica	124
Dar Mariji	125
Češena si Marija ti	126
Cveteči maj	127
Sedem žalosti Marije Device . . .	128
Sveti Alojzi	129
Sveti križ	130
Praznik sv. Jožefa	130
Spomin vernih mrtvih	131
K blagoslovu (Tantum ergo) . . .	133

Odpevanja:

a) Pri slovesnih mašah	133
b) Za „Te Deum“ po zahvaljeni pesmi	134
Bronasti bratje	135
Cesarska pesem	137

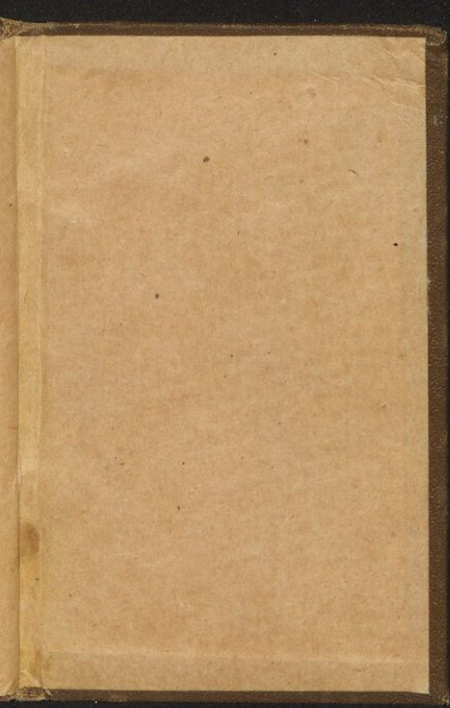

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS S

00000396643

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

0 621 670

COBISS ®